ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ

CORNER PRITCHARD A & McGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. —— Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК V. Ч. 29. СЕРЕДА, 11. ЦВІТНЯ 1923. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, APRIL 11th, 1923. No. 29. VOL. V.

The Provincial Library City

РУРСЬКИЙ БАСЕЙН ПІД ОКУПАЦІЄЮ ФРАНЦІЇ.

ФРАНЦУЗИ ЗАБИРАЮТЬ НІМЕЦЬКІ ГРОШІ.

ЕССЕН, 7. цвітня. — В друкарні "Генераль Анцайгер" в Мільгаймі, в Рурщині, бельгійське військо забрало вчера два біліони марок. Ці гроші мали бути там надруковані для страйкерів в Рурщині. Мільгайм є головним осідком фабрик Стінеса.

В Бохумі і Дортмунді Французи також захопили суми грошей, які мали бути надруковані для потреб страйкерів. Всі забрані гроші будуть уважатися як часть заплати за видатки на окупацію Рурщини.

Французькі власти думають, що Німці почали друкувати на місці гроші тому, бо при перевоженню їх з Німеччини вони можуть бути захоплені Французами.

Бохум бурливим центром.

Бохум є знов бурливим центром в Рурщині, позаяк там повторяються виступи одиниць проти французьких військ і німецькі власти дальше відмовляються слухати французьких військових приказів. На місто наложено кари і французьке військо сколектувало гроші при помочі сили.

Вулиці, на котрих находяться банки, заблоковано військом і відділ жовнірів увійшов до філії Райхсбанку і забрав звідтам 250 міліонів марок.

Бохум дальше находиться без поліційної охорони, так як Німці відмовилися зорґанізувати муніціпальну поліцію на місце прогнаної поліції безпеченства.

На зелізничім мості коло Дуісбурґу вибухла вчера бомба, яка мала знищити міст, однак шкода була невелика.

Сконфіскували 80 біліонів марок.

ДІССЕЛЬДОРФ, 8. цвітня. — Французи сконфіскували 80 біліонів недокінчених німецьких паперових марок, які вони захопили в друкарні в Мільгаймі.

Фріца Друма, президента ліґи народної поліції в Ессені засуджено на 10 літ вязниці і на заплачення 5 міліонів франків кари за ведення пропаґанди проти аліянтів.

18 німецьких копалень у французьких руках.

Французькі власти оповістили, що при помочі війська занято 7 нових копалень вугля, яких разом находиться в французьких руках 18.

Обербурмістрови Ессену Шеферови, який вніс апеляцію від засуду на два роки вязниці і заплачення 6 міліонів франків кари, піднесено кару на 3 роки вязниці і заплачення еще 6 міліонів марок. Шефер був арештований в лютім і покараний за те, що не доставив французьким військам автомобілів і вугля.

Альжирці викинули 106 німецьких родин.

ФРАНКФУРТ над Меном, 9. цвітня. — Донесення з німецьких кругів подають, що в німецькій кольонії зелізничників в Айрені, коло Тревесу, французькі альжирські жовніри викинули в протягу 10 мінут 106 родин з їх мешкань. Викидання це відбувалося з незвичайною брутальністю.

НІМЦІ ПІДЛОЖИЛИ ДИНАМІТ ПІД ЕКСПРЕС.

ЕССЕН, 5. цвітня. — Між Кеттвіґом і Верденом пробовано вчера вечером знищити динамітом експрес Ессен-Париж. Експрес їхав поволі, як звичайно в Рурській области, коли льокомотива наїхала на динаміт, уложений на торі, який в цім місці йде над берегом ріки Рур. Наступила страшна експльозія, яка знищила льокомотиву, однак ваґони не вилетіли з тору. Ніхто не був ранений.

За цей акт ґенерал Деґут наложив на Кеттвіґ 50 міліонів марок кари а на Верден 20 міліонів марок.

Зірвали бомбою шлюзу на каналі.

ЕССЕН, 9. цвітня. — Експльозія бомби знищила нині коло Герне слюзу каналу Дортмунд-Емс. Канал є успішно заблокований і є серіозною перешкодою в водній комунікації в Рурщині.

Є це найсеріозніший випадок саботажу, який дотепер мав місце в рурській водній комунікації.

Німецькі комуністи орґанізують сотні "пролетарської самооборони".

ЕССЕН. — Комуністи формують комуністичних робітників і своїх прихильників в сотні "пролетарської самооборони", щоби протиділати на случай повстання націоналістичних партій, які поширили фашістський рух і на Рурщину.

Користаючи з неприсутности поліції, рурські комуністи мають добру нагоду поширити свою орґанізацію. В Ремшайді, Ретгавзені і Ґельзенкірхені комуністи довершили вже свою орґанізаційну діяльність. Проти комуністів формують потайно оружні відділи націоналісти.

Комуністичні провідники заявляють, що в їх інтересі не є попирати ані правительство німецьке, ані французьке. Після їх гадки боротьба ведеться між вуглевими баронами в Німеччині та що вкінці між ними прийде до порозуміння коштом робітництва і вони створять спільний фронт проти комунізму.

Анґлійська Партія Праці проти окупації.

ЛОНДОН, 3. цвітня. — Независима Партія Праці приняла на вчерашнім засіданню своєї тридневної конференції резолюцію проти окупації Рурщини і з домаганням відкликання всіх чужих військ з Німеччини.

Голяндські робітники вступають до Червоного Профінтерна.

АМСТЕРДАМ, 4. цвітня. — Голяндська Партія Праці, яка відбуває свою річну конференцію в Амстердамі, рішила на вчерашнім засіданню вступити до Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів.

Резолюція в цій справі була принята майже одноголосно.

Голяндська Партія Праці гуртує в собі всі радикальні професійні союзи Голяндії.

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вістям!"

ЧІЧЕРІН ВІДПОВІДАЄ НА ПОЛЬСЬКУ НАХАБНІСТЬ.

МОСКВА, 3. цвітня. — Совітський міністер заграничних справ Чічерін вислав вчера ноту до Польщі, в якій відповідає на "нечувану напасть", яка міститься в промові польського премієра Сікорского в справі засуджених на смерть католицьких духовників. Нота повторяє також зворот, висказаний вже на адресу Анґлії, що "таке втручання вважається в Росії неприязним актом". Нота кінчиться словами:

"Польське правительство поносить повну відвічальність за наслідки цего акту".

В однім місци нота Чічеріна говорить:

"Російське правительство уважає зайвим говорити про недопустимі промахи, які находяться в заявах премієра, і з негодованням відкидає його нечувані претенсії. Зокрема російське правительство відкидає з рішучістю претенсію польського правительства грати в Росії ролю опікуна російських горожан польського походження. Воно пригадує польському правительству, що в межах Польщі живе около десять міліонів Українців і Білорусинів, супроти яких польське правительство нарушує основні прінціпи дотично охорони істновання національних меншостей".

Постанова В.Ц.В.К. в справі засуду католицьких попів.

Рішення Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету в справі засуду католицьких попів, підписане його головою Калініном і секретарем Сапроновом, звучить:

"Суд означив провину горожанина Цепляка, який ділав всупереч інтересам робітничої кляси і всупереч основним здобуткам пролетарської революції. Пляново кермованою акцією він покористовувався законами, які забезпечують всім нарівні свободу віри.

"Ті вчинки є дуже тяжкими злочинами в революційній републиці, яка, подібно як і попередно, є окружена численними ворогами. Не було і не могло бути иншої кари крім тої, яку призначено судом для Цепляка.

За царату католицьку релігію переслідувано.

"Одначе, беручи на увагу це, що Цепляк є представником такої релігії, яка в часі бувшого царського правительства і в часі буржуазної републики була переслідувана, приміненння до нього вповні заслуженої кари може толкуватись деякими назадницькими елементами серед католицьких горожан Совітської Росії, релігійні почування яких він пробував використовувати і кермувати, як спрямовані проти священиків і їх релігії.

"Отже ми, роблячи виїмок в карній політиці републики, рішили змінити виданий судом вирок на десять років вязниці при строгім відокремленню.

"Дотично горожанина Бучкевіча, який у злочинній діяльности на релігійнім ґрунті, вязав виразну контрреволюційну акцію з безпосередними зносинами з ворожою буржуазною державою, і який уживав свого становища як священик для ведення безпосередної і активної державної зради, просьба о помилування оставляється без наслідків".

РАД. УКРАЇНА ЗА САМООЗНАЧЕННЯМ ДЛЯ ГАЛИЧИНИ.

Берлінські ґазети повідомляють з Харкова: Правительство Радянської України в ноті до держав Антанти, підписаній Раковським, домагається права самоозначення для населення Сх. Галичини.

Протест С.С.Р.Р. в справі східних границь Польщі.

Раковський і Чічерін вислали до французького і анґлійського урядів остру ноту протесту в справі визнання східних границь Польщі. Нота підчеркує, що справи Східної Галичини не можна вирішити без участи Радянської України.

Протест укр. соціялістичного студентства в Чехії.

Наша редакція отримала з Праги слідуючий протест до поміщення в ґазеті:

Українське соціялістичне студентство, перебуваюче в Ч.С.Р. (Чехо-Словацькій Републиці), висловлюючи своє обурення і протест перед цілим працюючим світом з приводу рішення Ради Амбасадорів, що приділює Сх. Галичину Польщі, заявляє:

Ніякі рішення, ні дипльоматичні крутійства ріжних Рад Амбасадорів і "Ліґ Націй", що обороняють тільки інтереси капіталістичних держав, не в силі зломити революційного духа працюючих мас Сх. Галичини, для котрих ці рішення не мають найменшого значіння;

одиноким компетентним чинником рішати про свою судьбу є українські трудові маси;

опираючись на міжнародні трудові маси, працюючий люд Сх. Галичини права на самоозначення ніколи не зречеться, а здобуде його безвпинною і завзятою боротьбою.

У Вашінґтоні признано рішення амбасадорів.

ВАШІНҐТОН, 30. марта. — З вашінґтонського бюра філаделфійського денника "Поблік Леджер" наспіло таке повідомлення:

"Права Польщі до Східної Галичини і околиць Піньска, що було предметом міжнародної дипльоматії від хвилини підписання Версальоького договору, зістали признані Злученими Державами, як це вчера оголошено з міністерства закордонних справ.

"Акція міністерства закордонних справ, як це толковано, зістала спричинена рішенням Ради Амбасадорів, яка застановлювалася недавно над справою східних границь Польщі і ці дві частини признала Польщі".

Виховання дітей на Поділлю.

На 1. січня на Поділлю було 171 дитячих будинків, 3 дитячі садки, 2.073 трудових шкіл, 3 приємники, 2 школі дефективних дітей, 77 профтехнічних шкіл, з них 61 українських. Учнів нараховується 143.513, учителів 5.284. У дитячих установах є около 800 педаґоґів і около 600 медичного персоналу.

Метрична система.

По всіх медичних школах вже заведено метричну систему, так само як і по всіх промислово - технічних школах і сільсько - господарських технікумах.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ПОНЕВОЛЕНІЙ СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Під наголовком: "Щось, від чого волосся стає дубом", подає львівський "Громадський Вістник" з дня 7. марта факт такого страшного варварства, доконаного одним із озвірілих польських наїздників у Сх. Галичині, що від нього дослівно кров стинається в жилах. Отсе недавно "сержент" польської граничної сторожі в Борщеві, Модзеєвскі, занадив до своєї кватири четверо сільських дівчат, в намірі знасилувати їх. Він намагався вперед підпоїти дівчата так, щоб довести їх до безтями. Колиж йому се не вдалося, і дівчата не дозволили собі на ніякі "жарти", тоді Модзеєвскі три з них прогнав із кватири, а одну силою задержав. Колиж і ця не дала себе ні намовити ні змогти силою, тоді озвірілий сержант застрілив її вистрілом в уста, а коли дівчина лежала нежива у крови, — знасилував її. Це виявила польська лікарсько-судова комісія!

Жертви польського окупаційного безправства.

З Берліна доносять, що в Німеччині є тепер повно збігців зі Східної Галичини, які не хотіли бути "добровольцями" польської армії і втекли перед польськими карними експедиціями. В Берліні зголосилися на днях 51 цих недобровільних еміґрантів: 18 Українців і 33 Жидів. Вони походять головно з повітів Кути, Косів, Городенка, Снятин і Броди. До Байтен прибуло около 2000 втікачів від польської бранки зі Східної Галичини. Жидами занявся осібний комітет і відсилає ці жертви польського безправства до Америки. Богато українських втікачів голоситься до відїзду на Радянську Україну.

Утікли разом з кіньми.

З Сільця белзського, пов. Сокаль, доносять до "Громадського Голосу":

Бранка до польського війська відбулася і в нашім селі при помочи карної експедиції. Побір "новобранців - добровольців" перевели рівнож в той сам спосіб. Українських хлопців розміщено по найдальших закутинах Польщі. Недавно втікло 6 тих "добровольців" з кавалерії разом з кіньми і десь укриваються. За це зїхала польська скріплена карна експедиція і "господарить" по свому.

Арештовання молодечих робітників у Львові.

Дня 18. марта мало відбути ся в салі "Народного Дому" у Львові велике віче молодечих робітників, яке однак поліція заборонила. Коли мимо заборони молодечі робітники намагалися відбути віче, поліція розігнала їх арештуючи 5 учасників.

Ґазета "Савецкая Белорусь" подає відомости про нову, марксівську ґрупу білоруських письменників в Міньску. Старі буржуазні білоруські поети — Янко Купала, Якуб Колас нині мовчать. Натомість виникла молода творчість — ґрупа письменників "Полимя" з поетами Михайло Грамика, Цішка, Гартнач, Чарота, Гурло і наймолодші — Адам Червоний, Алесь Дудар, Александрович, Платчинські і поет - сатирик Крапіва.

УПАДОК СОЦІЯЛІСТИЧНОГО КАБІНЕТУ В ШВЕЦІЇ.

ЛОНДОН, 7. цвітня. — Депеша з Штокгольму доносить, що шведський кабінет на чолі з Г. Брантінґом, як премієром і міністром заграничних справ, зложив вчера свою резиґнацію.

Резиґнацію кабінету спричинило голосування в висшій палаті парляменту над пропозицією правительства щодо розділу запомоги для безробітних. Підчас голосування за внеском правительства було 60 голосів, проти внеску 76 голосів. Таким робом правительство зістало побите.

Міністерство Брантінґа було соціялістичне. Його поражку в висшій палаті парляменту уважають многі першою ознакою загальної реакції проти соціялістів і союза всіх инших буржуазних партій проти них.

Засуди польських комуністів у Варшаві.

Минулого місяця відбувся в Варшаві процес проти Тепліца і тов. Головні обвинувачені Тепліц і Півоварчик признали ся до приналежности до Спілки Комуністичної Молоді Польщі, решта не призналася. Всім їм закидувано крім комуністичної пропаґанди також військову шпіонажу. Присуд, що запав дня 16. марта засудив Тепліца на 6 літ тяжкої вязниці, Півоварчика на 7 літ, Гельфліківну на 3 роки твердині, Ноґу, Шелєра і Поморського на 4 роки тяжкої вязниці. Решту обвинувачених звільнено.

НЕ МОГЛИ ПОГОДИТИСЬ, ЧИ ФОСТЕР Є ВИННИЙ.

Як відомо, в місточку Ст. Джозеф, Міш., (в Злучених Державах) відбувається судова розправа проти Виліяма З. Фостера і 32 инших комуністів, оскаржених о кримінальний синдикалізм. Перший був поставлений перед суд Фостер і переслухання в його справі вже скінчилося. Справа пішла тепер до присяглих судіїв. Ті мали видати своє рішення, чи Фостер винний, чи ні. Та по нарадах, які тревали поверх 31 годину, присяглі судії не могли прийти до ніякого заключення. Переведено 38 разів голосування при помочі бальотів і кождий раз оказалося, що 6 присяглих судіїв було за тим, що Фостер є невинний, а 6 — що Фостер винний. В наслідок того судія Вайт розпустив лаву присяглих.

Майнері в Ронда вертають до роботи.

КАРДІФ, 8. цвітня. — Страйкуючі майнері в вуглевім окрузі Ронда мали вчера мітінґ і залагодили свої непорозуміння. В наслідок того завтра розпічнеться в майнах робота, де є занятих около 46 тисяч робітників.

БУКАРЕШТ, Румунія, 3-го цвітня. — Жидівська дільниця в Ясах є нині купою звалищ наслідком погрому, урядженого антісемітами. Товпа впадала до мешкань, ломала хатну обстанову і повибивала майже всі вікна.

ПЕРШИЙ РАЗ! - - НОВА ДРАМА!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Робітничого Дому

відіграє

В СУБОТУ, 14. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

знамениту драму в 3-ох діях, В. Винниченка п. н.:

ГРІХ

В штуці представлена боротьба революційних сил з царською охраною і жандармським управлінням.

Штука "Гріх", є одною з найкращих новійших творів В. Винниченка. Зваживши на велику популярність цеї штуки в репертуатрі львівського театру Укр. Бесіди, — Кружок докладає богато старань, щоби вистава штуки вийшла найбільш вдоволяючо. Тому одинока нагода для укр. робітників міста Вінніпеґу і околиці побачити цю незвичайно реалістичну штуку пораз перший на сцені Укр. Робітничого Дому. Хто бачив нашу виставу в цім сезоні "Чорна Пантера і Білий Медвідь", той не пожалує і прийти побачити нашу найновійшу виставу "Гріх". — Переказуйте про цю штуку своїм знакомим і приходіть разом з ними в суботу на виставу.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ
(включаючи воєнну таксу).

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЗАХОДОМ ВІДД. ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ ПРИ СТОВ. УКР. РОБІТНИЧИЙ ДІМ В ВІННІПЕҐУ

відбудеть ся

В НЕДІЛЮ, 15. ЦВІТНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

КОНЦЕРТ

Програма концерту буде проголошена в слідуючім числі "Укр. Роб. Вістий".

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
ґазета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришення "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік $4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в ґазеті рукописей не звертається, хіба що дописуватель виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщення та залучить почтову марку на її пересилку.

РАД. УКРАЇНА В ОБОРОНІ СХ. ГАЛИЧИНИ.

Українська чорносотенна преса частенько пише, що большевики віддали Польщі Східну Галичину. Про безглудість такого закиду ми вже писали давнійше. Адже-ж большевики не могли того зробити, бо вони не мали Східної Галичини в своїх руках ані тоді, як розпочинали з Польщею воювати, ані тоді, як почали з нею миритися. Претенсії до якоїсь території держава може ставити лише тоді, коли вона мала ту територію перед розпочаттям війни, або завоювала її підчас війни. А всім відомо, що Східна Галичина не належала до Радянської України перед розпочаттям польсько-радянської війни, ані Червона Армія не була вже в Східній Галичині, коли заключувано мир в Ридзі.

Та хоч в якім некориснім положенню находилася радянська делеґація підчас мирових переговорів з Поляками в Ридзі, проте вона до послідного боронила независимости Східної Галичини. Остаточно радянська делеґація була примушена положенням на фронті згодитись на плебісцит (народне голосовання) в Східній Галичині, який мав вирішити долю того краю. З цеї нагоди соціял-патріоти і українські націоналісти навіть потім кепкували, що, мовляв, большевики згодилися на "буржуазний" плебісцит.

Таке становище радянських републик Росії і України до Східної Галичини на переговорах в Ридзі підчеркував завсігди офіціяльний орґан Петрушевича віденський "Український Прапор". Ця ґазета ніколи не писала, що большевики віддали Польщі Східну Галичину, але при кождій нагоді заявляла, що вони признали самостійність Східної Галичини і заявилися за вирішенням її долі дорогою плебісциту. Такі заяви "Укр. Прапору" в свій час були поміщувані навіть в нашій ґазеті.

Коли минувшого місяця аліянтська конференція амбасадорів в Парижі віддала Східну Галичину в лапи шляхоцької Польщі, українські чорносотенні ґазети знова згадали стару байочку про " віддання" большевиками Східної Галичини Польщі. Мовляв, аліянти зробити тепер те саме, що ще попередно зробили большевики. Порівнання це дурненьке і зовсім невмісне, але воно на сторінках "патріотичної" преси було.

Та цікаво власне дізнатися, як віднеслися большевики до недавного рішення аліянтів в справі Східної Галичини. Цікаво тому, бо проти рішення аліянтської ради амбасадорів з 14. марта ц. р. не запротестувала ані одна "демократична" держава в світі.

Одинокою, що запротестувала проти відданя аліянтами Східної Галичини Польщі, була Радянська Україна, за котрою стоїть цілий С.С.Р.Р.

Правда, цей протест українські націоналісти приписують тому фактови, що Петрушевич післав до Москви своїх представників Брайтера і Коссака. Однак це не зміняє сути річи. Фактом є, що українське радянське правительство запротестувало проти віддання аліянтами Східної Галичини Польщі. Чи мали на вислання цего протесту який вплив Петрушевичові представники в радрепубликах, чи ні, це зовсім не важне.

Про вислання згаданого протесту Радянською Україною доносить на підставі віденської преси Кл. Обух (Др. Кирило Трильовський) до джерзиситської "Свободи". В 79. ч. тої ґазети з 4. цвітня ц. р. він пише про це слідуюче:

"І поїздка наших делеґатів Брайтера і І. Коссака не пропала надармо, бо **радянський уряд** бодай **вислав зі свого боку протест проти ухвали парижських землетрясців.** І цей протест прийшов уже як муштарда по обіді, але **він має велику вагу і може стати підставою до дуже далекосяглих подій.** Будьщобудь напсував він не мало крови польському міністрови заграничних справ Скржинському. Вість про цей крок радянської влади звучить осьяк:

ХАРКІВ, 15. марта. (Бюро Вольфа.) — Український "нарком" для заграничних справ Раковський вислав до англійського, французького й італійського правительства ноту, в котрій, покликуючись на предложенне зроблене польським правительством союзним державам щодо остаточного полагодження справи Східної Галичини, **протестує проти кождого, яке би воно не було, порішення про долю Східної Галичини, коли воно буде приняте без участи Радянської України.**

Нота покликується на те, що голова української делеґації на мирову конференцію в Ридзі Йоффе ще тоді подав до відома Конференції заяву Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету, після котрої повинно **полишитись народам, замешкуючим Східну Галичину, повне і свобідне право на самоозначення.**

Нота радянської влади пригадує теж, що **людність Східної Галичини всіма силами протестує проти наміру польського правительства перемінити стан тимчасової окупації на сталу анексію.**

Нота закінчується заявою, що **українське радянське правительство кожде рішення, яке прийнято би без попередної його згоди, і без згоди самої людности, уважати буде за неважне".**

Так говорить в ноті до аліянтських держав, які віддали Польщі Східну Галичину, українське радянське правительство.

З протесту Радянської України ясно видно, що вона застерігає собі вільну руку щодо Східної Галичини. В ноті виразно говориться, що наколи доля Східної Галичини вирішується без участи і згоди українського радянського правительства і **східно-галицького населення,** то такого рішення **Радянська Україна узнавати не буде.** Це значить, що при першій-ліпшій нагоді Радянська Україна стане в обороні Східної Галичини, не оглядаючись на ніякі постанови аліянтів.

Протест Радянської України до аліянтів проти віддання ними Східної Галичини Польщі свідчить, що радянські републики несуть не лише економічне визволення робітничій клясі, але і національне визволення поневоленим народам.

Що-ж до Східної Галичини, то Радянська Україна є її одиноким оборонцем на міжнароднім полі. Крім Радянської України, абсолютно ніхто більше не обставав за Східною Галичиною.

Так відплачується Радянська Україна Східній Галичині за те, що в 1919 р. сини галицької землі пішли проти Радянської України війною, а в 1920 р. переходом з радянської сторони на польську помогли Полякам зруйнувати більше Україну і задержати при собі Східну Галичину. За ці чорні подвиги Галичан винні не обманені селяне і робітники, а Петрушевичі і Назаруки, і тому Радянська Україна цего не памятає.

ДОВКОЛА ЗАСУДУ ПОПІВ В РОСІЇ.

Буржуазна преса цілого світа переповнена в послідних часах скаженими нападами на совітське правительство за засуд на кару смерти польського попа Буткевича. Цей засуд спричинив величезний неспокій серед клерикальних кругів всіх релігій в цілім світі, а буржуазна преса вхопилася за него як за послідне оружжя в боротьбі з совітською властю.

Посипали ся до совітського правительства протести зі сторони правительств капіталістичних країн, від ріжних сект і релігійних товариств аж до жидівських рабінів в Ню Йорку включно.

Коли переглядаєш всю писанину буржуазної преси і всего того, що є вороже визвольному робітничому рухови, то виносиш враження, що капіталістична преса і клерикали всіх релігій вдячні совітському судови, що нарешті він дав їм матеріял для ширення ненависти серед темної, забитої релігійними пересудами маси до цілого визвольного робітничого руху взагалі і до підготовлення ґрунту для нової інтервенції у внутрішні справи радянських републик.

Капіталістична преса старається всіма силами використати кожду найменшу нагоду, кожду подію, якою вона може натроюджувати проти радянських републик бодай ту частину суспільства, на яку вона має вплив.

В цім випадку вона ділає на інстинкт релігійних мас. Засуд попа Буткевича вона представляє тим масам так, що це є засуд за релігійне переконання, що цей засуд є спрямований проти цілого християнства, цілковито промовчуючи, що Буткевича засуджено за явну контрреволюційну діяльність на користь Польщі підчас її війни з радянськими републиками, котру то діяльність потверджують захоплені в него документи, до яких він сам признався на суді. І що це має спільного з християнством?

Але ми подивимося на другу сторону медалю.

Подивімся що робиться в тих самих християнських країнах. Там щодня, єсли не в одній то в другій країні, видаються вирохи смерти на передових революційних борців, або просто на тих, яких капіталістична експльоатація кинула у вир клясової боротьби за своє істновання.

Християнсько-католицька офіціяльна Польща найгірше обурюється засудом Буткевича, а сама в той час розстрілює в тюремних застінках галицьких борців, як це зробила вона з Мельничуком і Шереметою, або з молодими українськими студентами у Львові. Карні польські експедиції гуляють по галицьких селах, рабують, бють мирне населення, польські жандарми насилують трупи замордованих ними дівчат — і на це все мовчить християнський світ, не протестує. Мало того, християнські попи з хрестом в руках ведуть під розстріл тих, який засуджує польський християнський суд, тобто іменем християнського бога благословляють ці засуди.

Під боком в Совітської Росії васал християнської антанти — Латвія — розстрілює комуністів. В християнській Ірляндії вірні папському престолови "свобіднодержавні" власти розстрілюють кождого републиканця за ношення револьвера. А що діється в тюрмах християнських країн — Румунії і Угорщини? Там таке діється, про одну згадку чого кров стине в жилах. І про це християнський світ "нічого не знає".

В Полудневій Африці розстрілено страйкувавших гірників — кілько їх і як розстріляно, годі про це дізнатися. А ось в Індії недавно засуджено на кару смерти 172 індуських селян за те, що вони доведені голодом до розпуки повстали проти своїх експльоататорів.

І ніхто з християн не протестує проти цего і мовчить про це капіталістична преса.

Протестують революційні робітничі орґанізації, але християнський світ їх голосу не чує. Не чує, бо він оглух, бо від першого християнства нічого не лишилося. Бо ті християне, яких поганський Рим палив на кострах та кидав на розстерзання лютим звірам, втопили своє християнство в крови послідної чотиролітної імперіялістичної війни на полях Европи.

Не большевики нищать християнство. Це ненажерливий хижацький капітал знищив християнство в його перших формах і зробив його тепер своїм вірним слугою, своїм оружжям духового поневолення працюючих мас. А тепер ще хоче зробити оружжям боротьби проти загального визвольного руху тих мас. І коли тепер совітський суд зриває лицемірну маску з лиця того християнства, то капіталична преса цілого світа розпочинає проти цего шалений крик і аґітацію, кричить, що совітська влада нищить християнство, бо бачить, що цей акт совітського суду вибиває з під ніг капіталістичного ладу одну з найсильнійших його підвалин.

Робітник.

НА ПРЯМИЙ ШЛЯХ.

З нагоди відбувшогося у Львові Зїзду У.С.Д.П. львівська "Земля і Воля" з 25. марта ц. р. пише:

Минулий Зїзд У.С.Д.П., крім наглядного зросту соціялістичних сил серед українського робітництва, показав ясно і недвозначно, що партія очищується поволи з дрібноміщанського приблуканого до неї елементу та военного і революційного намулу та стає на прямий шлях пролетарської та соціялістичної праці.

Серед важких умов — як це всі учасники Зїзду підчеркували — веде партія свою орґанізаційну працю. Поліційний режім примінює всі можливі законні і незаконні міри, щоби здавити та знищити невигідний буржуазії пролетарський соціялістичний рух. На допомогу буржуазії та її поліційному режімови пішли й псевдо соціялістичні елементи, а навіть цілі "соціялістичні" партії, які нераз гірше від поліції нищать неприємний та не бажаний собі пролетарський рух.

Не менш важкі колоди пролетарській роботі серед нашого робітництва кидає і наше "патріотичне і національне" дрібноміщанство. Сьогодні його ідеольоґія та політична "орієнтація" збанкротувала. Воно мимо цього й сьогодні не кидає своїх позицій, а далі туманить робітничі та селянські наші маси.

Та мимо всього партія таки змогла вдержатися на арені політичного життя у нашому краю, та не тільки вдержатися, але й закріпити свої партійні орґанізації, сконсолідувати свої сили.

Це наглядно показав останний Зїзд, який всім нашим противникам задемонстрував нашу силу, наш нічим не квестіонований вплив на робітничий рух не тільки тут у Східній Галичині, але й на Волині, Холмщині, Підляшу та Поліссю.

Так само ясно виклярував останній Зїзд нашої партії і ідейне обличчя нашого руху. Всі бесідники рішучо і недвозначно станули на прямий шлях пролетарської клясової і соціялістичної політики нашої партії. Цей прямий шлях — став і дороговказом, після якого вирішив Зїзд всі важні навіть найбільш наболілі питання, таку незвичайно дразливу справу як

(Сконфісковано.)

З цього ясного прямого пролетарського шляху клясової соціялістичної політики, що так однозгідно підчеркнув останний зїзд — вийшло і однодушне домагання одноцілого пролетарського соціялістичного фронту.

І в цьому саме й лежить велике історичне значіння останного Партійного Зїзду У.С.Д.П.

Скріплена та сконсолідована партія з ясно наміченими завданнями стає до праці, що правда так само серед важких і трудних обставин. Влекшує її працю — ясно скристалізована ідеольоґія і очищена атмосфера. Треба надіятися, що Головна Рада, де поруч старих партійних робітників належне місце здобув молодий елемент з поміж самого робітництва, доложить всіх сил та поведе партійну роботу серед робітничих і селянських мас, збудує нові, а скріпить старі орґанізації та освідомлюючи клясово український пролетаріят — не зійде з прямого шляху наміченого Зїздом — та в спілці і тісному союзі зі соціялістичним пролетаріятом других народів і країн поведе українські робучі маси до повної побіди, до скинення капіталістичного ярма та заведення соціялістичного ладу.

Лист зі Львова.

Клопіт з "політикою" у Поляків і Українців. — Зріст дорожні і безробіття. — Мізерія в профспілках. — Ганебна роля П.П.С. в робітничому русі.

Цей лист приходиться зачинати від клопотів у "політиці". Це, що на селах є карні експедиції, які переводять рекрутацію Українців до польського війська, ніхто в краю не бере за політичний клопіт. Але за те є инший клопіт у "політиці" так у Поляків, як і серед Українців.

Поляки — розуміється уряд і буржуазія — клопочуться усталенням границь східних "kres-ів", це є признанням їм Східної Галичини та угоди з Українцями. Вся польська преса переповнена величезними заголовками, що: "Wschodnia Małopolska musi należyć do Polski"; "Wschodnia granica ustalona" і т. д. Між стрічками дається одначе публиці до відома, що справа ще не покінчена, що Анґлія і навіть Франція ставлять якісь клявзулі та застереження.

Ні сіло ні пало пишеться про угоду з Українцями. Тут чималий клопіт. Угодовий орґан польської охрани "Рідний Край", що коштував Польщу грубі міліони, з кінцем лютого перестав виходити, бо ніхто його не читав і польський уряд з "ощадности" мусів його звинути. До угоди вибрав за те варшавських послів "хліборобів" (радикалів типу Трильовського). Я бачив письмо голови їх клюбу Ількова до ректора українського університету д-ра Щурата, в якому цей повідомляє його, що в справі українського університету дістали "хлібороби" від польського уряду мандат вести переговори та що на ці переговори має приїхати навіть і сам граф Лось. Др. Щурат зіґнорував цю оферту.

Але за те готові її приняти офіціяльні трудовики з Народного Комітету. Що між цими панами є розгардіяш, я вже писав вам. Тепер, коли Петрушевич звернувся до зненавиджених большевиків і молить їх о поміч, трудовики рішили скінчити з Петрушевичом. Кажуть, що голова Народного Комітету др. Волод. Бачинський хоче угоду з Поляками робити при посередництві декого з послів з Волині. По імени називають навіть лідерів з посольського українського клюбу з Волині, які малиб помогти польському урядови і д-рови Бачинському. Це робиться за кулісами в редакції "Громадського Вістника", куди назад вернув Федорців, муж довіря Бачинського і Поляків.

На зверх показується нещасному населенню блахмана з особою папського візитатора Дженокого, якого виєднав Шептицький у Римі та який потішає збідованих людей богом і вірою.

Та незалежно від клопотів у високій "політиці", які захоплюють політикерів, населення, а головно робітництво, має инші клопоти. Доріжня, про яку я писав в попередному листі, зросла ще більше, мимо цього, що курс доляра обнизився. Подорожів хліб о 500 марок на бохончику, мясо о 3—5000 марок на кілю, опал, обува і т. д. подорожіли так само. Робітництво ратувалось домаганням підвишки платні. Це тепер заводить. Непевне фінансове положення Польщі та брак кредиту у банках спинили все економічне життя. Тепер весна а будівельний промисл в застою, бо ніхто нічо не будує, хоть скрізь звалища. У всіх містах краю день в день відбуваються демонстрації безробітних, яких розганяє військо і поліція. У других заводах теж не є краще. Друкарський промисл переживає крізу. Ґазети коштують у місяць переважно 12 тисяч марок, книжка коштує 40 або й 60 тисяч марок. Ніхто не в силі купувати. Наслідком цього друкарні і видавництва виповідають робітникам працю. Цего тижня є у Львові близько 200 друкарів і помічників без роботи. Працю виповідають навіть такі інституції, як старе і богате "Ossolineum". Здається лишимося при шкільному букварі, біблії і катехізмі та польських банкнотах.

В профспілках, які остають під впливом П.П.С., застій. Нема нічо, щоб зацікавило та згуртовало робітників, навчило їх та вказало їм шлях боротьби за кращу долю. На стінах висять в мацюфці Пілсудскі і Косцюшко в конфедератці. По орґанізаціях є члени охрани і поліції. Недавно тому урядили пекарські робітники віче в справі доріжні. На віче прийшов і редактор "соціялістичного" "Dziennika Ludow-ого", орґану П.П.С. Коли робітники почали вказувати на причину доріжні, видатки на мілітаризм, тайну поліцію і т. д., тоді "соціялістичний" редактор "Dziennika" крикнув до комісаря поліції: "Panie komisarzu to bolszewik!" Розуміється, що робітники дали такому "соціялістичному" редакторови належну відправу. Взагалі роль П.П.С. в робітничому рухови ганебна. Вона штукою недопустила до сконсолідовання та вибору професійні комісії у Львові, вона спричинює це, що вступ Українцям до профспілок стає неможливим через насилання на них як большевиків поліції та висування польського державного патріотизму. Бокує від профспілок, що є під впливом П.П.С. і польське робітництво та старається основувати свої профсоюзи, як пр. мучного промислу. Та тут П.П.С. зараз ідуть з денунціяціями до поліції і т. д. "nie uznaje" таких орґанізацій.

Лишається одна дорога для свідомих пролетарів, так польських як і українських, спільна боротьба з націоналізмом, з якого табору він не виходив би, та орґанізація і праця тільки на революційному клясовому ґрунті. Є всі признаки, що на цей шлях робітництво піде і то скорше, чим ми можемо сподіятися.

4. III. 1923. **ір.**

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЄНДАР

11. цвітня 1825 р. народився Фердинанд Лясаль.

11. цвітня 1917 р. початок Всеросійського зїзду Рад Роб. Селян. і Салд. Деп.

11. цвітня 1918 р. Зїзд анґлійської робітничої партії висловивсь за негайне підписання демократичного мира.

11. цвітня 1919 р. здобуття Сімферополя.

11. цвітня 1920 р. Рурщину обсаджено німецькими урядовими військами. Повстання спартаківців здавлено.

12. цвітня 1878 р. оправдано на суді Віру Засуліч.

12. цвітня 1908 р. Мирослав Січинський укр. студент забив у Львові намісника Галичини ґрафа Андрія Потоцкого.

12. цвітня 1918 р. розброєння анархістів в Москві.

13. цвітня 1917 р. приїзд Плеханова до Петрограду.

13. цвітня 1919 р. декрет про продовольчу диктатуру на Україні.

ПОЛЬСЬКИЙ ПОСОЛ ПРО СХІДНО-ҐАЛИЦЬКІ ГАРАЗДИ.

В наглім внесенню посла варшавського сойму Ст. Ланцуцького і тов. сказано про Східну Галичину ось що:

Тереном спеціяльних орґій національного гнету є Східна Галичина. Гнобиться українське шкільництво, українські культурно - освітні товариства є предметом особлившого переслідування. Безконечний ряд ревізій, арештів, інтернувань, зачинювання цілих стоваришень і тим подібних насильств унеможливлює в практиці їх діяльність. Всякий український національний рух підтягається під поняття "збройного протидержавного руху". Політика вічного насильства у відношенню до Українців, а до того в краю, котрого державна приналежність до Польщі не вирішена, зміняє у Сх. Галичині стан безперервного кипіння, якого результат: заворушення і повстання. Польські суди на терені Сх. Галичини засуджують з цілою безоглядністю з арт. 58 і инших за всякий самовідрух української нації.

УВАГА! — ДІЙСНА НАГОДА! — УВАГА!

Повідомляємо всіх наших читачів, котрі складають собі бібліотеку і дорожать кождою доброю книжкою, що тепер мають нагоду набути всі числа журнала

"ГОЛОС ПРАЦІ" ЗА 1922 РІК

оправлені в одну гарну книжку тільки за $2.00.

Книжка має в собі числа "Гол. Праці" за місяці: цвітень, май, червень, липень, серпень, вересень, жовтень, листопад і грудень на суму $1.95, оправа і висилка коштують $1.05, що разом виносить $3.00. Ви маєте тепер нагоду дістати цю прегарну книжку тільки за $2.00. Спішіться з замовленями, бо скількість книжок не велика. Колись пізнійше неодин з нас хотів би мати таку книжку, але тоді БУДЕ ВЖЕ ЗА ПІЗНО.

Замовлення разом з грішми посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAWDA"
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN, VIII., AUSTRIA.

Комуністи в Польщі

(З журнала "Червоний Інтернаціонал Професійних Союзів".)

Внутрі Професійних Союзів в Польщі від 1921 р. зводили з собою боротьбу два напрями, амстердамці (прихильники жовтого Амстердамського Інтернаціоналу Профсоюзів), який мав попертя Центрального Комітету, і революційні елементи, т. є. прихильники Червоного Інтернаціоналу Професійних Союзів. Особливо положення заострилось, коли 26. цвітня 1921 р. Центральний Комітет Профсоюзів в Польщі вислав розпорядження до всіх юній, аби вони виключали комуністів. Боротьба не ограничувалася на поодинокі особи, але розходилося тут о цілі т. зв. "Червоні відділи", поодиноких союзів. В союзі металівців осягнули амстердамці виключення революційної меншости з центрального комітету, і цілої ґрупи заслужених функціонарів. Центральна Комісія розвязала між иншим слідуючі окружні ґрупи металівців: в Домброві (що є найбільшим індустріяльним центром), в Сосновіцах, Лодзі, Пабяніцах, Празі, Страховіцах, Радомску і Карґінску. Дальше розвязано ґрупи вуглекопів в Ґрочу, Явощизні і ин. Подібно роблено з союзом полевих робітників, союзом споживочної індустрії.

Амстердамці послугувалися у свойому поході проти поодиноких революційних членів профсоюзів також помочю поліції. В Явощизні арештовано цілий ряд комуністичних союзовців. В Радомську стрінула окружну комісію зелізничних союзів така сама доля. В тім місті на жадання члена централки, соймового посла Коліновського, заарештовано богато комуністів, що пізнійше були засуджені на від 4 до 6 літ тяжких робіт. Де амстердамцям не вдалося випхати "червоних", там вони розвязували союз, і закладали свою власну орґанізацію. Тому ще нині є в Польщі поодинокі поборюючі себе взаїмно союзи, що мають членів робітничих таких самих занять, та попирають те саме центро. Такі відносини є, приміром, у деревному і будівельному союзові.

Побіч союзів з центром в Варшаві є також союзи з центром в Кракові. У Варшавській союзній раді амстердамці пробували здобути контролю, а коли це їм не вдалося, тоді вони утворили свою власну союзну раду з такими самими правами і обовязками, які має перша союзна Рада.

Червоні професійні союзи, по мимо усіх труднощів, згідно з резолюцією Конґресу Червоного Інтернаціоналу Профсоюзів, постановили вести свою роботу внутрі юній і всіми способами старатися вдержати єдність зорґанізованого в професійні союзи робітництва. Вони твердо постановили собі не дати амстердамцям проводу до розламу союзів.

Революційні елементи неустанно на усіх конґресах і конференціях жадають виступлення польських юній з Амстердамського Інтернаціоналу і вступлення їх до Червоного Інтернаціоналу. Рівно-ж при кождій нагоді вони викривають перед пролетаріятом противну його інтересам політику Центрального Комітету Профсоюзів Польщі.

При кінці 1921 р. постановили червоні союзовці відновити розвязані союзи опозиції і утворити з них самостійні оґанізації, але рівночасно стреміти до зєднання тих новоутворених союзів зі старими. В Лодзю, Страховіцах і Радомску на місце розвязаних юній вже утворено нові.

Конґрес Профсоюзів Польщі, що відбувався в маю 1922 р., складався з більшости делеґатів амстердамців. Отож тому не міг він представляти собою настрою робітничих мас Польщі. Заступництво членів також було нерівне. На 230 учасників конґресу було 45 з червоної фракції. Переважна часть делеґатів амстердамців були назначені з гори.

В усіх точках порядку дня, як єдиний фронт, тактика робітничого руху, боротьба проти мілітаризму, орґанізаційні питання і и. червона фракція заняла становище згідно з ідеольоґією Червоного Інтернаціоналу. Внесення "червоних" відносно єдиного фронту здобуло попертя 70 делеґатів.

Червона фракція витягнула на денне світло ложно-антимілітаристичну резолюцію більшости, в якій було твердження, що Совітська Росія є одним з тих чинників, які спинюють цілковите розоруження. Вона, з огляду на воєнний настрій кліки Пілсудського, доливала води на млин мілітаристів. Червоні також примусили реформістичну більшість приняти резолюцію проти виключування членів з союзу за їхні революційні погляди.

В послідних двох роках проявилось в професійних союзах Польщі сильне змагання до злиття. І так, приміром, злучилися до купи польські і єврейські союзи, що до осени 1921 р. оставали осібними орґанізаціями... Після довгих клопотів переведено обєднання поміж тими орґанізаціями, однак це обєднання не має пролетарського демократичного характеру, бо воно перевелось лиш верхами, а маси членства остали індіферентні до такого вчинку реформістичних вождів. За те червоні ґрупи профсоюзів перевели дійсне обєднання поміж собою. Таке сталось приміром в скіряній індустрії, в якій розвязано внутрішні національні ґрупи і союз переорґанізовано на основі одної зцентралізованої орґанізації. Характеристичною чертою профсоюзів в Польщі за минувший рік була масова утеча членів з союзів. В Домбровськім окрузі з 20,000 зорґанізованих гірників в союзі осталось нині лиш 60%; в Варшаві з 15,000 металівців осталось нині лиш 3,000. Подібне положення істнує в инших містах і союзах. Зубожілі робітничі маси ожидають від своїх союзів енерґічної акції в цілі облегчення їхньої нужди. Зрадлива, підчас економічної боротьби неустанно податлива, тактика реформістів обрабувала маси з їхнього довіря в союзи і спонукала їх полишити ті орґанізації.

Централка профсоюзів в виду такого масового виступу членства не робила нічого, аби робітників назад притягнути до союзів. Польські реформістичні вожди стараються скинути вину за це на комуністів, які, на їх погляд, хочуть здезорґанізувати союзи. Однак комуністи, якраз противно, вспіли в многих случаях протиділати тому масовому виступленню з союзів, з великим успіхом.

Вплив комуністів на професійний рух в Польщі не дасться легко означити. Число робітників зорґанізованих в профсоюзи виносить на 1. січня 1921 р. 445,000. На конґресі в Кракові кождий делеґат заступав 2,000 членів. Отже 45 делеґатів червоних союзів заступали 90,000 членів (разом всіх делеґатів було 230). Однак з певностю вплив комуністів означений тими числами є о много більший.

На конґресі сільських робітників в липні минувшого року на 130 всіх делеґатів червона фракція мала 49. В союзі зелізничників (з виключенням Радомська і Познання) під впливом комуністів є около 10,000 членів. В союзі гірників, головно в Домбровськім окрузі, вплив комуністів є дуже сильний. Таким самим успіхом вінчається пропаґанда комуністів в союзі металівців.

Загально простягається вплив комуністів в професійних союзах на около 200,000 робітників. Особливо сильний є вплив їх в великих індустріяльних центрах. Мірою впливу комуністів серед робітництва є вибори до кас хорих, що відбулися в осени 1921 р. в Домброві і Варшаві. На 61 членів заряду каси хорих в Варшаві комуністів вибрано 21, з союзного заряду 17, християнських демократів 12 і т. д. В Домброві здобули "червоні" більшість 37 членів в управі каси хорих, підчас коли союзна рада здобула лиш 12 членів.

Реформістичне і революційне крило польських профсоюзів видають по шість часописів. Кілька часописів видаваних "червоними" правительство закрило. Вони видали також кілька брошур.

РОЗМОВА.

— Ну, що-ж Гриньку? Віддали Ґаличину? — спитав Гаврило.

— Та віддали...

— То вже решта?...

— Ще ні. Ось я маю 13. число "Укр. Голосу", в котрім др. Назарук і Боберський кажуть, "що ухвала ради амбасадорів ще нератифікована"...

— А ратифікувало би їх здовж і поперек — сказав сердито Гаврило.

— Назарук і Боберський хотять долярів, от іцо! І що нам тепер робити? На кого орієнтуватись? На большевиків? "Укр. Голос" не каже.

Гринько перевернув "У.Г." на четверту сторону і почав читати редакційну статтю.

Гаврило слухав.

— "Приймім, що большевики є найстрашнійшим ворогом Поляків. А чим вони є для нас? Ще лютійшим ворогом!"

— Гов! — перервав Гаврило. — Бач, що він пише? Показує себе перед своїми хлібодавцями, що він і на далі остає їх вірним наймитом. Большевики для нас лютійшим ворогом, як для Поляків! А що-б ти скис!... Читай далі!

Гринько читає.

—"Можливо, що Росія моглаби колись здусити Польщу, якби прийшло до війни. Але не забуваймо, що рижський договір, який віддав Галичину Польщі, підписав не хто инший, як російські большевики. І підписали його не конче як побідники, тільки як побіджені".

— Як, як? — перервав знова Гаврило.

— **"І підписали його не конче як побідники, тільки як побіджені".**

— Вже як побіджені? Та-ж попередно "У. Г." все писав, що большевики побідили Польщу, а Сх. Галичину віддали Польщі добровільно, "щоби винищити український народ"... Крутять на всі боки! Що далі?

— "Большевики не можуть зробити нічого для Українців, бо їх дні є почислені. А треба тямити, що большевики — се не Росія, тільки маленька політична кліка, яка не може вічно держати влади в своїх руках".

— Голан! — перервав Гаврило. — А що ти на це?

— Чи я знаю...

— Справа ось яка: українські робітники і фармері в Канаді вже добре бачуть, куди їх завели Назарук, Стечишин і Ко. і тепер по відданню аліянтами Сх. Галичини Польщі вони звернуть свої очи не на Відень, не на Париж і Лондон, а **на Харків** — червону столицю України. **Там є ключ до освободження Сх. Галичини!** Це добре бачуть Стечишин і йому подібні і тому стараються всіми силами відвернути очи українських робітників і фармерів від червоного Харкова.

..."большевики — се не Росія, тільки маленька політична кліка, **яка не може вічно держати влади в своїх руках".**

— Це, — тягнув дальше Гаврило, — треба розуміти ось так: Большевики — це кліка, котра не вдержиться при владі і тому нам на большевиків не надіятись. **Польська буржуазія — це ціла Польща, котра вдержиться при владі вічно, тому ми повинні залишити Харків і Москву, а їхати на Варшаву.** "У. Г." орієнтується тепер на Варшаву! Хто уміє добре читати поміж рядками, той побачить, що воно так, а не инакше.

— Але-ж бо "У. Г." пише: "проч з Поляками!" — перервав Гринько.

— Це лише язиком. Ділом: "Хай живуть Поляки"!

— А-а-а!...

— А так, так.

— А що-ж з бондами?

— А ти купив?

— Купив.

— В кого?

— Один в Боєра, а один в Назарука.

— Відберещ тоді, як Петрушевич засяде на троні короля Данила, а Стечишин стане чесним чоловіком.

— А я ось дістав лист від "У. Г.", щоби вирівнати передплату і рахувати якісь колісцятка!

— Роби собі що хочеш. Я вже перестаю спомагати "патріотичних" паразитів, а стаю в ряди тих, що дійсно борються за освободження Сх. Галичини.

Вони розійшлись.

Драпака.

ЛИСТ ВІД УКРАЇНЦЯ В ПОЛЬСЬКІМ ВІЙСЬКУ.

(Писаний до брата в Саскатун, Саск.)

Варшава, 15. лютого 1923.

Дорогий Брате!

Доношу Тобі, що мене силою під баґнетами забрано до війська і то до ворожого — польського. Загнали мене аж до Варшави і тут мушу чистити французьку армату і учитись, з чого вона складаєсь. Присягаю перед Тобою, що Поляки не дочекають мати з мене хісна. Нас Українців є тут богато і кождий є того духа, що і я. Ми наперекір Полякам співаємо українські робітничі пісні, за що прокляті Ляхи грозять нам ґарнізоном.

При польськім війську така біда, що не мож витримати. Гонять нами як псами а їсти так мало, що живіт вже до хребта присихає. Ми є того переконання, що незадовго буде війна, бо з Франції прийшло багато канонів, машинових карабінів і куль всілякого калібру.

Мусимо покищо терпіти ворогам, але за це ми їм відплатимось, та хвиля вже прийде скоренько...

З нашого села злапали Ляхи лише двох, решта повтікали. Провадили нас під баґнетами до самої Варшави. Не помогло це, що я Українець і що був при українськім війську. Волів бим згинути за волю України, як служити найбільшим нашим ворогам. Але мені тепер смерть не страшна, я готов кождої хвилі пімститись на ворогови і пімщуся...

Пишуть мені з дому, що Ти в листі прислав для мене два доляри, але тих долярів в листі не було. Забрали прокляті Ляхи, бодай вдавилися, бодай з тих долярів поширилась на Ляхів холера і то азійська... Не вкладай більше в лист долярів і не спомагай Поляків. Тут не тілько на почті, але і при війську так крадуть, що не мож з нічим сховатися. Це Польща, брате! Хто хоче знати, де є пекло, або хто хоче бачити чортів ріжкатих, най приїде до Польщі.

Прошу о скорий відпис, а другим разом напишу більше.

Гаразд.

Твій брат

І. М.

(Повного імени автора листа не подаємо зі зрозумілих причин.)

Зміна податкової системи С.С.Р.Р.

На всеросійському з'їзді продуцентів повідомив Каменєв про намір уряду приступити до постепенної зміни системи податків, стяганих в натурі до податків, стяганих в готівці.

Більшість учасників зїзду висказувалася за заміною системи ріжнородних податків на один податок платний частиною в готівці, частиною в натурі.

Касують суди.

РИМ, 24. марта. — Щоб поменшити державні розходи, італійський кабінет рішив знести чотири касаційні суди, чотири апеляційні суди, 57 трибуналів і 550 менших судів.

Премієр Муссоліні сказав членам кабінету, що ревізія буджетів міністерств фінансів і внутрішних справ причинилась до заощадження 512 міліонів лір.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

КАРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ ПО СЕЛАХ СХ. ГАЛИЧИНИ.

ГУСЯТИНЩИНА.

Село Васильківці.

В селі Васильківцях не явився до бранки ані один Українець. Ціломісячні облави поліції не принесли жадного результату. За кару наслано на село експедицію в силі 50 кавалеристів стаціонованих частинно в Теребовлі і Тернополі. Експедиція та перебувала в селі від 27. до 30. січня включно. За той час наробила вона ось які пакости "бунтівникам".

Зараз по прибуттю в село розмістилися улани по родинах, котрих сини не ставились до війська. Кождий господар мусів опорожнити стайню на приміщення військових коней, а власну худобу полишити під голим небом. Через три дні мусів кождий господар давати цілковите прокормлення жовнірови і коневи, при чому жовнірови треба було варити кури, гуси, качки, а у кого їх не було, треба було купувати мясо, ба й горівку і тютюн.

В браку соломи на підстілку, кидано під коні збіже снопами! Власна оборона уважалася бунтом і гірко мстилася. Двох "зухвальців" на розказ пана поручника, команданта карної експедиції, спровадили жовніри під крісом до громадської канцелярії і дали їм у спину по 25 гарапників, у котрі, побіч кріса і шаблі узброєний кождий улан. Господар Павло Слободян, 48 літ, котрий хоч не мав сина до війська, "обіррав" 25 гарапників за те, що відмовив жовнірам збіжа снопами для коней.

Сам поручник вдарив П. Слободяна кілька разів в лице, а потім рахував удари гарапника.

Госп. Клим Кохан, 42 літ, дістав за те лише 25 гарапників, що станув в обороні грабленого сусіда. Його тілесний "екзекуції" придивлялися війт Юліян Куніцкі, гр. писар Микита Уліновський і другі під той час присутні в канцелярії.

Із більших грабунків слід назвати:

У Федя Гикавого, який має 1 морґ поля та 7 душ на удержанню забрали 180 кґ. жита та 10 тисяч мп.; в Анни Крисак, що має 1 морґ поля і 3 дітей, забрано 30 кґ. житної муки, 20 кґ. проса, 5 курок. За те, що не знала, де син укривається, збили її гарапниками так, що через два тижні хорувала; найбільше били по руках, що й рухати ними не могла.

Гнатови Квасніцькому, латинникови, забрано 60 кґ. ячменю, 30 кґ. кукурузи, 70 кґ. пшеничної муки, 2 кґ. круп, 6 курок, 2 кґ. солонини, 2 кґ. мяса, 4 бохонці хліба, пів копи ячменю снопами, пів копи немолоченого жита:

У Стефана Кунделя забрано 75 кґ. жита, 25 кґ. ячменю і пів копи ячменю снопами.

У вдови Анни Гнатюк (7 дітей) забрали 90 кґ. ячменю, 25 кґ. пшеничної муки, 4 курки, пів копи паші на підстілку.

У вдови Анни Гикавої забрали 50 кґ. жита, 50 кґ. пшеничної муки, 6 курок, 1 кґ. мяса, 1 хліб, 12 снопів ячменю.

Страшенно побито Михайла Хомета (46 літ, 2 дітей). Били його прикладом кріса, куди попало, найсильнійший удар був в голову над лівим оком, тіло протято до кости. Безпритомного забрали сусіди до хати.

По двотижневій надузі прийшов він дещо до здоровля. Катовання не минуло його жінки й дітей.

З його хати забрали жовніри 100 кґ. гречки, 50 кґ. жита, 50 кґ. ячменю, одну копу мішанки, 2 курки, 1 гуску, упряж з коней, шапку, куплений ремінь на чоботи і богато поменших річей з обійстя. Господарило у него 3 жовнірів і 3 коні. До обслуги провадження кухні для себе спровадили чужу жінку. Коли скаргу передано командантови, цей порадив "іти до пана Бога на скаргу".

В Анни Сорока, 48 літ, забрали 100 кґ. ячменю, 1 копу мішанки, 10 курок.

У Ксеньки Дутка (45 літ, 3 м. поля, 8 дітей) забрано 59 кґ ячменю, пів копи мішанки, 6 курок; вона мусіла купити за 21 тисяч горівки і булок, бо разовий хліб не смакував жовнірам.

Павлови Зайда забрано 150 кґ. мішанки, пів копи паші.

Прокопови Корнило 4½ копи мішанки, 150 кґ. ячменю, 10 кґ. солонини.

Стефанови Кундель (с. Миколи) забрали 200 кґ. жита, 50 кґ. ячменю, 20 кґ. пшеничної муки, пів копи мішанки, 5 курок, 1 літру горівки.

Іванови Оліновському забрали 200 кґ. ячменю, 50 кґ. вівса, 2 копи ячменю, 10 курей, 2 літри горівки, американське футро, золотий годинник. У кождого з названих були заквартировані жовніри і коні.

Петро Кривий (58 літ, 15 м. поля, 7 дітей) потерпів найбільше матеріяльно, бо заквартировано у него 6 коней і 5 жовнірів, котрі погуляли так, що за несповна 3 добі розграбили 10 кіп вівса, 150 кґ. жита, 20 кґ. солонини, 15 кґ. мяса, 2 гуски, 1 вівцю, 15 курок, 15 бохонців хліба, 5 мішків, 2 пошевки стягнено з подушок, 3 літри горівки за 31 тисяч, бритву до голення ,годинник. Щоби охоронити себе від цілковитого знищення роздав він усю худобу і коні поміж сусідів а вся численна рідня полишила свою загороду, жовніри перевернули все корінем а сусідні ґаздині приганяли варити собі їсти. Жаліючогося властителя вигнав командант експедиції штуркаючи в плечі і погрозою, що йому ще не таке буде, бо "відомий бунтівник".

Миколу Коморовського, 60-літного старця водив жовнір під крісом по селі і збирав молоко для п. поручника.

На донос зловлено за той час тільки 1 пописового на присілку Юрківці, віддаленого 6 км. від Васильковець. Зловленого привязано до коня і в повнім трапі пригнано до команданта в Васильківцях, звідки відставлено до Чорткова, де переведено асентерунок і приділено до служби як "добровільного охотника".

Дня 30. січня ц. р. карна експедиція покинула Васильківці. За нею потягнуло 7 підвод, навантажених повно збіжем і иншим добром.

З зажаленнями до староства не звертаюся, бо подібні скарги инших громад збувано кпинами.

Село Бурканів.

Рівночасно з наїздом карної експедиції до Золотник, військо зїхало фірами з Новосілки й до села Бурканова та забрало:

1) У Матвія Бабія ("охотнік" Іван) 1 корець ячменю, 1 корець пшениці, 8 курок, 1 підсвинка: страшно збили батогом Матвія і 2-го сина Павла. — Свідок Павло Бабій син Параски;

2) У Анни по Данилі Дохват ("охотнік" син Петра) і її сина Антона забрано около 5 кґ. пшениці, курей богато, 5 мішків, — свідки Іван Дохват, Юрко Сивульський, Петро Сивульський, Гринько Бойчук.

3) У Гринька Саньоцького рабовано також.

Все зрабоване з Золотник і Бурканова добро звожено до Бурканова. Там жовніри продавали кури і дещо инше і купували горівку.

Поліцай Буйна бив кождого "охотніка" коли прийшов зголоситися, в страшний спосіб; приміром збито Павла Сеня.

Староста в Підгайцях сказав людям, що були у него зі скаргою, що все буде полагоджене, а військова команда накричала на них. Капітан сказав їм, що ще того мало було, бо треба було спалити село.

Псари, пов. Рогатин.

Усіх поборових з цего села було записаних 12. Одначе в день асентерунку ставилось лиш двох, один Поляк і один Українець латинник. Прочі сиділи спокійно в дома. Тривожили їх тільки вістки про "діяльність" карних експедицій в околичних селах.

В невдозі опісля, 1. лютого — завитала "благодать" і до Псар. Першим їх ділом було, що у читальняній крамниці набрали на 349 тисяч цукру, кави, перцю, свічок і 15 кґ. мила, котру то належитість мусіла громада на приказ "власть імущих" заплатити. Слідуючого дня підстаршини-Поляки з асистою 6 жовнірів 60 п. п. розпочали свою "діяльність".

І так у Білінської Теклі взяли 70 кґ. вівса, 4 курці і ялівку, яку на просьбу віддали; в Сойка Лисого 4 курці і 6 драниць дров; в Чечеля Степана 3 чвертки вівса і 4 курці, в Кіценюка Ілька 3 чвертки вівса, 6 курок і 20 драниць дров, в Маліновського Степана півтора кірця вівса, 50 кґ. муки, 6 курок і 20 драниць дров, в Лисого Захарка 15 курок і 1 качку, в Яцкова Павла 9 курок, в Сташкова Сеня 2 кірці вівса і 2 курці, в Пришляка Гілярія 4 кірці бульби, в Чечеля свиню і 2 курці, в Фуртаса Леся свиню, 1 корець вівса і 50 кґ. бульби, а невістку Фуртас Каську, яка недавала свині, капраль-Поляк потрутив на зложені дрова. Розлючена брутальністю капраля Каська ударила його двічи в лице. Її мужа Романа, який успокоював жінку і хотів забрати до хати, відпроваджено як "небезпечного большевика" до гром. канцелярії, де ославлені своїми подвигами жандарми з Книгинич визували його з чобіт і — як повляли самі — били по біт і — як мовляли самі — били по підошвах на "турецький спосіб". Крім нарабованих харчів, мусіла гроська.

І так забрано 30 кґ. муки, 50 бохонців хліба, 30 кґ. фасолі, 15 кґ. гороху, 8 кірців бульби, 4 м. дров і 468 тисяч марок, з котрої то квоти мусіли дати їм на папіроси і заплатити склеп.

(Сконфісковано 7 рядків.)

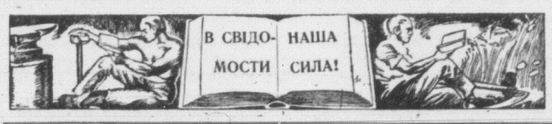

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Европи дуже цінну книжку для кождого свідомого українського робітника і фармера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодин робітник, що читав вже матеріяли про політичну економію з инших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спромогу вирівнати незрозуміле, бо в цій книжці є 300 ріжних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіди на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS.,
WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

ПОШУКУЮ Й. Михайлишина, Й. Мельника і всіх инших, котрі працювали зі мною в фабриці "Брета" в Отинії, пов. Товмач, а тепер перебувають в Америці. Вони зволять написати до мене на слідуючу адресу:

Theodor Chomicki
590 Stella ave.,
Winnipeg, Man.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДО ВСІХ ТРУДЯЩИХ ФАРМЕРІВ.

Дана, Саск.

Всім трудящим фармерам привіт!

Тяжка, гірка доля фармера. Працює він, трудиться, не доїдає, не досипляє; працює сам, працює його жінка, працюють діти і в заплату за свою тяжку працю і працю своєї жінки і дітей має на фармі "морґечі", "джаджменти" і купу менших і більших довгів. За пятнайцять—двайцять років тяжкої, понадсильної праці, довращоється до того, що виганяють його з хати і відбирають землю, яку він привик вважати своєю.

І кого виганяють? може кількох нездар, волоцюгів, лінюхів? Ні! Виганяють поголовно трудящих фармерів, які в поті чола добували хліб для себе і для своїх родин. З тяжкої, надмірної праці фармерів користали гуртові і дрібні торговці, банки, компанії машинерії, зелізниць, морґечів, і зграя инших ріжних аґентів. Незорґанізованого, недосвіченого фармера використовували на кождім кроці. Брали його працю майже задармо, а він, наоборот, мусів платити і платив солено за крам, за знаряддя і инші потрібні річи для провадження фармерського господарства. Банки, компанії машинерії, зелізниць, морґечів, і инші бізнесмени та їх аґенти наживалися, богатіли, а фармер з кождим роком залазив в більший довг. Одним словом вся праця тяжко працюючого фармера ішла в ненажерливу пащу капіталу.

Правительства, яких вибирали фармері, дивились крізь пальці на це загальне рабівництво фармерства ріжними спекулянтами — хижаками. Вони не робили жадних кроків, щоби захистити фармерство перед безмилосердним визиском капіталу. А фармерство, визискуване до крайности, нарікало на тяжку, кляту долю, розпучливо боронилося перед безмилосердним наступом капіталу на його працю, але незорґанізоване, несвідоме не могло нічого вдіяти. До цего загального-критичного положення, фармерство опинилося ще в гіршому положенню підряд двох неурожайних років, в той час, коли дорожнеча на фармерські знаряддя і инші потрібні для фармерства річи дійшла до найвищого степеня. Купувати треба було, а платити не було чим. І от тоді довги фармерів росли наче на дріжджах.

Наступили урожайні роки і всі довжники, наче чорне гайвороння, накинулися на ледви дихаючих фармерів, щоби здерти з них все, що можливо. Вони одні наперед других посилали шерифів, які тягнули з фармерів їх остатну працю. Дійшло до того, що знищених фізично і матеріяльно фармерів безсовісним визиском капіталу, викидають поголовно з їх хат і відбирають ту землю, коло котрої вони положили стільки праці; ту землю, котра є одиноким ратунком для них і їх родин перед голодовою смертю.

І щож робити фармерам? Схилити голову й мовчати? Терпіти далі цей гнет? Зносити далі цей визиск капіталу? Благати на колінах своїх бездушних, щоби вони змилосердились над ними, над їх малими дітьми? Благати в них милосердя, якого вони не мають? Ніколи! Цей поголовний наступ безмилосердних хижаків капіталу фармері, як оден, повинні встрітити могутною, орґанізацією. Вони всі, як оден повинні створити одну велику фармерську юнію і боронити себе, своїх родин перед неминучою руїною, яка зближається з кождим днем під напором ненажеливого капіталу!

Тільки одна велика фармерська юнія зможе захистити фармерів перед загрозою загального зруйновання фармерства; тільки вона зможе спинити те загальне викидування фармерів з їх хат; вона одна зможе запевнити для них і їх дітей кусок хліба; і тільки вона одна запевнить фармерам кращу будучність.

Доля фармерів є в їх власних руках. Від них самих залежить, чи вони дадуть наложити на себе ще тяще ярмо визиску, ніж вони тягнули до тепер. Вони і тільки вони самі можуть помочи собі в цім критичнім положенню.

Але для цего треба орґанізації. Треба, щоби вони всі як оден повстали і зорґанізувалися в одну велику фармерську юнію. Без ріжниці національного походження; без ріжниці релігійних, політичних переконань, вони всі як оден повинні стати в обороні своїх домів, в обороні своїх малих діточок, над якими нависла чорна хмара зловісної, тяжкої долі.

Критичне, розпучливе положення фармерів під цю пору не в одній місцевости і не в одній провінції, але це розпучливе положення фармерів є загальне. Страшна економічна кріза, котра послідними часами дійшла до найвищої степени в цім краю, відбилась в першій мірі на фармерстві. Куди не глянь оком, всюди почуєш розпучливий крик фармерів, котрі, по тяжкій, довголітній, крівавій праці знайшлись нині над берегом пропасти загального банкроцтва; а великий процент фармерів вже нині полетіли стрімголов у ту пропасть, стратили все, що в поті чола, недоспаними ночами, коштом свого здоровля і коштом здоровля своїх дітей, вспіли були придбати.

Це не фантазія, не сон, не видумка буйної уяви, але розпучлива дійсність. Стіни по всіх почтах та инших бізнесових місцях по містах виліплені вироками смерти на фармерів. Великі плякати виписані великими буквами голосять всім, до чого дійшов фармер під цю пору в країні "медом і молоком текучій". "Тік мід та ми його не лизали, текло молоко та відьми його забрали".

Обговорюючи це критичне положення фармерства на масовім вічу фармерів з околиць Дана, Говел, Ванда і инших — ми прийшли до переконання, що одиноким ратунком для фармерів буде одна велика фармерська юнія і ми всі одноголосно рішили зробити початок тій юнії. Вибрали тимчасовий заряд і зробили короткий начерк статута юнії.

Від дня сформовання юнії членство її зростає з кождим днем і ми порішили цею дорогою звернутися з закликом до всіх фармерів, щоби вони також закладали в своїх околицях відділи юнії — Юнії Трудящих Фармерів.

Цілию Юнії Трудящих Фармерів має бути загальне освідомлення фармерів на економічнім і політичнім полі; домагатись від істнуючих правительств знесення шкільних законів для фармерства, а заведення таких законів, які булиб бодай в части на користь для фармерів. А головно тепер, підчас цеї загальної кризи, домагатися, щоби правительство негайно ухвалило такі закони, які не позволяли-б на масове викидування фармерів з їх хат, а дали-б нагоду фармерам працювати дальше на їх землі і систематично сплачувати свої довги.

Доволі спати! Будім себе взаїмно, скликаймо масові віча і орґанізуймо одну велику фармерську юнію — Юнію Трудящих Фармерів. В орґанізації і лише в орґанізації сила.

Наколиб орґанізація була не потрібною, безвартісною, то ті хижаки капіталу, які безмилосердно визискують фармерство, не орґанізувалибся; вони не тратилиб міліонів, які вони рік річно видають на свої орґанізації. На це не треба доказів! Вони добре знають, що лише завдяки орґанізації вони провадять гойне — безжурне життя; що лише орґанізація запевнює їм істнування; що без сильної орґанізації вони скоро стратилиб своє всемогуче становище в сучаснім суспільстві.

Фармерство є одинокою клясою в суспільстві, яка до цеї пори не є зорґанізована. Це одинока кляса, яка не боронить і не може боронити своїх інтересів. Так дальше не сміє бути! Ми не сміємо полишити в спадщину нашим дітям ці злидні, цей безмилосердний визиск. Нашою спільною метою має бути поліпшення добробуту фармерства, вирвати фармерство з страшного економічного гнету, та зробити стан фармерський на стільки поплатним, на скільки він є чесним.

Ми зробили початки, а тепер за вами всіма фармерами закінчити розпочате діло. Залежить від вас самих, фармері, чи ми будемо блукати поодинці, незорґанізованою масою, чи будемо творити одну могутню орґанізацію, з голосом котрої будуть змушені числитися всі визискувачі.

Наша юнія поки що молода, однак на бажання фармерів готова вислати до якої-б то не було місцевости свого орґанізатора, пояснити обширнійше ціль такої орґанізації.

За інформаціями всі заінтересовані можуть звертатися до секретаря Юнії Трудящих Фармерів, A. Prystupa, P.O. Box 43, Dana, Sask.

Ми віримо, що фармері відозвуться на наш поклик. Ми віримо, що в протягу короткого часу Юнія Трудящих Фармерів зросте в велику могутню орґанізацію.

Нехай жиє Юнія Трудящих Фармерів!

За Юнію Трудящих Фармерів:

М. Савяк, голова. А. Приступа, секретар.

Члени Екзекутиви: В. Перигінський, П. Шинькарук, Н. Д. Гринюк, І. Улянін, Ф. Доронський, В. Макуловнч, В. Гринюк, І. Приступа.

Замітка редакції. — На просьбу підписаних фармерів містимо їх повисшу відозву і витаємо пробудження фармерів і їх стремління до орґанізації. Однак, не знаючи статута "Юнії Трудящих Фармерів", годі щось про неї сказати. Дальше заходить питання, чи в ту юнію не залізуть фармері-політишени і зроблять з неї своє орудіє, яке відтак повернуть проти самих фармерів, як це вони роблять тепер з "фармерськими орґанізаціями" в Алберті і Манітобі. Чи буде "Юнія Трудящих Фармерів" помічною орґанізацією для бідних фармерів — залежить від того, яке буде її клясове обличе і відношення до зорґанізованого робітництва. Бідне фармерство повинно раз на завсігди собі затямити, що без тісної консолідації (злуки) з робітництвом воно не виборе собі полекші.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ В КОРБІН, Б. К.

В Канаді я був в ріжних місцевостях, переїхав, як то кажуть від води до води. Але найкраще мені лишиться в памяти вечір в честь Т. Шевченка, який устроїли товариші в Корбін. Концерт відбувся в суботу 17. марта. Вступне слово виголосив т. Кулиний, голова відділу У.Р.Д. в Кобрін, а відтак покликав до слова т. Салевича. Товариш Салевич пояснив присутним хто був Т. Шевченко і публика витала його гучними оплесками. Дальше слідував спів маленьких дітей, які під проводом т.Салевича дуже гарно вивязалися. Публика була дуже вдоволена з діточого виступу і не одному сльози покотилися по лиці. Після співу слідували деклямації дітей і дорослих. За їх працю присутні зложили гарну лепту, яку діти одноголосно ухвалили вислати на сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпеґу.

Отож бачите ви, дорослі товариші, як маленькі діти пролетарів просвіщаються під проводом свідомих товаришів, яку радість вони приносять своїм родичам і всім робітникам. Вони з маленьку стають вже в ряди свідомих робітників і своїми співами і деклямаціями кличуть їх до боротьби за кращу долю. А є много дорослих робітників, які по закутках грають в карти та пють горячі напитти. Стидно таким робітникам! Гляньте, товариші на тих маленьких дітей, возьміть з них примір і киньте вже раз і ті карти і самогонку, бо вони вам нічого доброго не принесуть. Коли ви посниваєтесь і починаєте сваритися або і битися, то гидко на це дивитися, з вас діти насміваються, вас перекривляють. Але гірше всего є те, що ваші власні діти бачуть ці ваші не гарні вчинки і за кого вони вас тоді мають? Вони не мають вже вас тоді за батьків. А єсли ви їх здеморалізуєте, то не сподійтесь тоді від них помочі. Вони вам її не дадуть, бо ви на неї не заслужили від них. Схаменіться поки час! Киньте свої негарні вчинки, ставайте в ряди зорґанізованих робітників. Вам відомо, що мітінґи відділу У.Р.Д. в Корбін відбуваються кождого тижня, то-ж чому ви не приходите? Для вас у нас двері отворені кождого разу. Тільки не з горівкою і картами приходьте, але з добрим наміром працювати поруч з нами для добра робітничої справи. Передплатіть собі "Українські Робітничі Вісти", читайте, вчіться, а тоді побачите і зрозумієте, яке негарне діло ви робили.

Корбінець.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ.

Монтреал, Кве.

Робітничий рух росте і ряди Стоваришення У.Р.Д. побільшуються.

За ініціятивою кількох товаришів, замешкуючих в околиці міста Монтреалу Пойнт Ст. Чарлес, було скликане дня 10. лютого цего року віче в справі заснования робітничого товариства в згаданій околиці. На віче прибуло не велике число робітників, але в кождого прибувшого можна було зауважити глибоке заінтересовання поставленою справою. На вічу говорили три бесідники. Тов. Яворский в своїй промові представив присутним робітниче положення взагалі, а положення українських робітників зокрема і пояснив потребу створення робітничого просвітного товариства в цій околиці, де замешкує поважне число українських робітників, не маючи свого дійсно робітничого товариства. Хоч в згаданій місцевости істнує українське т-во під іменем нашого славного ґенія Т. Шевченка, але воно нічого не зробило для справи і добра українського робітництва за весь час свого істнування.

І хоч в тім т-ві членами є переважно робітники, але вони не користають із того товариства, а наоборот, там їх використовують всілякі підпанки та виманюють у них доляри, говорячи, що на народний дім та народну ціль і просвіту. Ніякої вони просвіти не ширять, тому то не буде злом, як ми заснуємо дійсно українське робітниче товариство, котре буде ширити клясову свідомість і просвіту серед української робітничої маси, яка замешкує в цій місцевости.

І на зазив бесідників присутні не відносились байдужно. Бо як приступлено до впису, то вписалось 19 членів і членкинь. Зараз по скінченню впису приступлено до членських нарад і поставлено двоє питань: перше — яку назву має носити новозасноване товариство? Зараз же як поставлено це питання почулись голоси всіх як оден: най носить назву ім. Петра Шеремети, погибшого борця в Чорткові за свободу галицьких робітників, які знаходяться під гнетом польської шляхти. І принято назву в цілости: Українське Робітниче Посвітнте Товариство ім. П. Шеремети. Дальше поставлено друге питання: із якими орґанізаціями має наше товариство працювати? Після довших дискусій прийшло до заключення, що в Канаді нема инших українських робітничих орґанізацій, які працювали-б на поли просвітнім серед наших робітників, за виїмком одної, якою є Стоваришення Укр. Роб. Дім.

І більшостию голосів рішено, щоби наше товариство в цілости стало членом Стоваришення У.Р.Д. При кінци приступлено до вибору заряду на 1923 рік. В склад заряду входять слідуючі товариші: І. Побережний, орґанізатор; С. Загарійчук, секр. прот.; Т. Джинджиристий, секр. фін.; Д. Скрипкар, касієр; М. Прейзнер, бібліотекар; С. Мех, кольпортер. О. Лучка, Г. Мех, І. Косменда, контрольори.

Новозасноване т-во взиває всіх українських робітників, замешкуючих в вище згаданій околиці Монтреалу, вступати в члени цего товариства. Хто бажає стати членом, може прийти до льокалю під число 772 Charlovoix St., Point St. Charles. Членські наради відбуваються кождого понеділка вечером.

С. Загарійчук, секр.

ПРО РОБІТНИЧО-ЖІНОЧИЙ РУХ В ГЕМИЛТОН, ОНТ.

Заходом свідомих женщин-робітниць, котрі працювали при відділі Стов. У.Р.Д. в відділі У.С. Р.П.К. засновано 14. січня 1923 р. відділ Секції Женщин-Робітниць ім. Петра Шеремети при Стоваришенню Укр. Роб. Дім в Канаді.

На збори зійшлося досить поважне число українських робітниць в Гемилтоні і вписувались до згаданої жейської орґанізації. Записалось 22 членкині, які відтак вибрали з поміж себе заряд і прирікли, що будуть щиро працювати на просвітнім і орґанізаційнім полі в боротьбі за кращу долю всіх поневолених. Ухвалили приходити на зібрання раз на тиждень, а це кождого четверга вечером, де будуть відбуватися лекції на ріжні теми. Своїм орґаном визнали "Голос Робітниці".

Товаришки робітниці міста Гемилтону! Заснований відділ Секції Женщин-Робітниць закликає вас всіх женщин-робітниць вступати в ряди новозаснованої орґанізації, цілею котрої є клясове освідомлювання працюючого жіноцтва, щоби кожда женщина-робітниця стала дійсним борцем за визволення робітничої кляси з капіталістичного ярма. Треба, щоби кожда женщина-робітниця заставила себе думати про теперішнє своє положення в капіталістичній системі. А коли вона буде про це думати, то пізнає той гнет, який переживає тепер робітнича кляса і пізнає звідки той гнет походить. Отже єсли ми хочемо увільнити себе з капіталістичного гнету і від гнету всяких темнителів, то нам треба орґанізуватися в робітничі женські орґанізації без ріжниці наших поглядів і переконань, а там освідомлятися клясово, бо лише в таких орґанізаціях ми пізнаємо, чому зло і незгода панує між робітниками. Годі робітницям бути рабинями капіталу і його системи! Час нам зрозуміти, що визволення робітниць і робітників є ділом і завданням їх самих!

Отож хто з женщин-робітниць в Гемилтоні бажає стати членкинею нашої орґанізації, хай приходить на збори відділу, котрі відбуваються кождого четверга в салі відділу У.С. Р.П.К. на розі вулиць Бартон і Лотрідж.

З товариським привітом, за відділ У.С. Ж.Р. в Гемилтоні.

Анна Яківчук, секретарка.

ІДЕМО — БО СОБАКИ ГАВКАЮТЬ.

Вест Форт, Онт.

Ця народна пословиця досить правдива. Ідемо ми, всі українські робітники, з освітою "по курних хатах мужицьких, по варстатах ремісницьких", як сказав нам великий учитель Іван Франко.

Рік 1922 зробив великий поступ між українськими орґанізаціями у Форт Віліям і цілій околиці. Весь свідомий робітничий елемент згуртувався коло своїх робітничих орґанізацій, щоб спільно викорінити споконвічну темноту, в котрій тримають нашого "меншого незрячого брата" ріжні махери в реверендах і без них. Завдання було велике: викорінити картярство, піятику з бійкою, ґемблярство по пулярумах і те віковічне рабство, те повзання перед сильними", в якім би то виді воно не виявилось. Роботу одначе зроблено, хотяй ще далеко не всю. Картярі присіли, піятика викорінилась з поміж членів робітничих орґанізацій, а пулярумн побанкротували майже всі. Взяла верх орґанізація робітнича, освіта і ширення літератури клясової по найтемнійших закутинах околиці.

Щоби справа пішла скоршим темпом, поорґанізовано при кождій робітничій орґанізації жіночі відділи і віддано часть роботи для самих женщин, котрі, як показалось, під деяким зглядом більше енерґічні, чим мущини. Взяти хотяйби примір: Коли тут піднято було кампанію збирання жертв на поміч голодуючим на Рад. Україні, так "наші" чорносотенці на чолі з Ситниками, Брилинськими і прочою братією шкодили в найпідлійший спосіб, як посиданням наперед по хатах зорґанізованих в тій цїли цокотух-пльоткарок і невинних діточок, щоби відмовляли людей від складання лепт, а дальше доносами до поліції, доносами в англійській пресі, щоб ліквідувати збірку, бо це йде, мовляв, на червону аґітацію. Коли й це не помогло — страшили арештом товаришок-колекторок, як рівнож не обійшлось без звичайних штовхань нашої т-ки на улиці "культурником" — Ситником.

Це одначе не застрашило наших енерґічних товаришок, але противно, додало їм ще більше енерґії і кампанія увінчалась великим успіхом, завдяки лише женщинам з товариств і поза ними.

І вже в цім році показалось, що замало днів в тиждни на ріжні роботи в робітничім товаристві. Три дни забирають проби співу та драматичних вистав; оден день засідання ріжних зарядів; четвер вечер і неділя на політичні лекції; субота на устроювання підприємств; неділя вечер збори, віча і т. и. Товариші й товаришки жалують, що два дни в тиждень на лекції мало; здалось-би більше.

Отже як бачите, товариші читачі, ідемо вперед таки добре. А за нами навздогін з поза плота скавулять патріотичні наганячі, аж жаль робиться слухати. Ох, якіж вони нещасні! Як сумно дивитись на тих істот в людській подобі, на тих живих трупів, викинутих як робітниками радикального напрямку, так і робітниками з парафіяльного табору, на патріотичний смітник. Всюди їх гонять, копають, як справжніх собак. І робітники і попи і всі чесні громадяне. Не богато їх тут. На пальцях почисдити можна, а все-ж таки вони животіють і слинять затроюючи чистий воздух. Одиноке їх прибіжище у Вест Форт, де мають в своїх руках досить обширний будинок "Просвіту" — побудований на приватних пропертах одного місцевого ковбасника.

Роботи там просвітної ані сліду. Вічно довірочні (тайні) наради кількох авантурників, яким-би то способом знищити робітничі орґанізації. В средствах нема перебору. Єсли не поможуть доноси до властей (не "українських" а канадійських), тогди думають ужити "арґументів" фашіста Муссоліні ножа і булави. Поза тим, є ще там і инші види патріотичної роботи.

І ці істоти кричать, що вони одинокі "чистокровні Українці" а всі инші, це яничари запроданці, большевики, комуністи і проче тільки не Українці. З такого гавкання вже й діти сміються. А ці панки, знаючи, що робітники не люблять панського ладу, скавулять на них всіма способами, бо думають, що єсли-б робітники взяли владу в свої руки, то забралиб їм всі "руські ковбаси" зі склепів.

Більше про патріотичних "діячів" напишу другим разом і висвітлю більше "зделків", котрими вони туманять ще ту частину українських робітників, котру мають ще під своїм впливом. А нам всім, товариші і товаришки, зорґанізованим в робітничі товариства, котрі пізнали "чиї ми діти, яких батьків, ким й за що закуті", треба ще більше закотити рукави, щоб і тих решту наших товаришів по долі витягнути з багна темноти і клевет патріотичної шопки, та показати ясний, хотяй і тернистий шлях до волі, братерства і любови, по котрім довгі вже роки прямують міліони робітників цілого світа. Хай в кождій хаті українського працівника лунають святі слова покійного тов. Мельничука: " Пан серця не має. Будьте другами бідного".

С. Стрільченко.

Кіченер, Онт.

З рамени відділу У.С. Р.П.К. відбулося 18. марта в Кіченер масове віче, на котрім говорив прибувший з радянських републик т. Блюґермен. Галя була заповнена по береги робітниками і робітницями, котрі прийшли довідатись дещо нового. Віче отворив т. Вербіцький, який пояснивши ціль віча, попросив присутних заховуватись тихо і покликав до слова т. Блюґермена. Бесідник в своїй довгій промові дав цілий перебіг подій в Росії від 1914 р. до 1923, а також перебіг подій в цілій Европі. Представив присутним цілу господарку радянських републик і вказав на ріжницю життя робітників селян в бувшій царській Росії і теперішнім Союзі Соціялістичних Радянських Републик. Колись вони стогнали під нагайкою царських опричників, а тепер самі вони провадять життям цілого краю. Говорив про нову економічну політику і відбудову індустрії. По скінченню промови наступили питання, на котрі бесідник з охотою відповідав. Всі присутні були вдоволені і витали бесідника грімкими оплесками. Невдоволених було тільки двох анархіствуючих, тому що на їх запит хто такий був Махно, пояснив досить широко, але те пояснення було не до смаку анархістам, які все плачуть за своїм нещасним батьком.

Заряд В. У.С. Р.П.К.

Порт Артур, Онт.

Товаришу Редактор!

Даруйте що я до цеї пори не був передплатником "Укр. Роб. Вістей" і "Голосу Праці". А це тому, що я не був стало на однім місци. Але я однаково читав "Укр. Роб. Вісти", бо випозичав в других товаришів, а часом купував в книгарни і брав з бувшого Укр. Нар. Дому; але тепер я вздрів, що я на цім дуже зле виходжу, бо не маю змоги читати кожде число. Тепер я постановив, щоб газета йшла мені до хатй, а не щоб я ходив за газетою. Не гарно для такого робітника, що він не є передплатником і не читає робітничої газети. Так отже я взиваю всіх робітників цеї місцевости, котрі ще не є передплатниками цеї дорогої робітничої газети, так щоби на цей рік стали передплатниками "Укр. Роб. Вістей", бо робітникови без робітничої газети, як рибі без води.

Я посилаю в цім листі $6.00, з котрих $5.00 передплати на "Укр. Роб. Вісти" і "Голос Праці" на цілий рік і $1.00 пресового фонду.

Хай жиє робітнича преса.

С. Плаксій.

ФІНАНСОВЕ СПРАВОЗДАННЯ КОМІТЕТУ ПОМ. ГОЛ. В РАД. РЕПУБЛИКАХ.

Торонто, Онт.

Комітет Помочі Голодуючим в Радянських Републиках устроїв в суботу 24. лютого в Торонто масковий баль, фінансове справоздання котрого представляється так:

Приходи:

Тикетів продано за	$96.95
З буфету	31.35
Гардероба, чек ковти і почта	14.50
Разом	$142.80
Загального розходу було	86.75
Чистого доходу	$56.05
Передано до місцевого ком.	50.00
Остає в касі	$6.05

Річей лишилось вартости $8.75.

П. Думановський, касієр. Д. Ганчар, секретар.

ПОДЯКА.

Беверлей, Алта.

В імени товариства У.Р.Д. в Беверлей складаю на цім місци сердечну подяку товаришам жертводавцям з Колмен, котрі зложили свої жертви на сплату довгу У.Р.Д. в Беверлей. Жертвували слідуючі товариші:

По $2.00: В. Пітик, Д. Воробець, С. Данилюк, П. Попенюк, І. Кобевка, П. Польскі; по $1.00: І. Костинюк, А. Галюк, Н. Онищук, І. Німцан, Г. Павлюк, І. Стокалюк, В. Семелюк. Разом $19.00

Всім жертводавцям щира подяка.

Н. Солован, секр.

ЛЕКЦІЯ ДЛЯ ЖЕНЩИН-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕҐУ.

В середу 11. цвітня о год. 8.30 точно відбудеться в Укр. Роб. Домі лекція на тему

РЕЛІҐІЯ І ЇЇ МОРАЛЬ.

Лекцію виголосить т. Шатульський. Проситься всіх членкинь женського відділу як також і не членкинь прибути на цю лекцію. Відділ Секції Женщин Робітниць щиро витає кожду робітницю на своїх мітінґах і лекціях і кличе до орґанізації і до свідомости.

Товаришки! Не тратьте даремно хвилину вільного часу і приходьте численно в середу вечером 11. цвітня до Укр. Роб. Дому.

Заряд.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх наших читачів, що ніякого Революційного Календара як книжки не маємо на продаж, і для того хай ніхто не посилає на такий календар гроші, бо календара не отримає. Ми поміщуємо в ґазеті під назвою "Революційний Календар" важні дати подій в революційному рухові, а це не значить, що маємо на продаж такий календар в формі книжки.

МІТІНҐ ВІННІПЕҐСЬКИХ ШЕВЦІВ.

Повідомляється всіх вінніпеґських шевців, що 15. цвітня відбудеться в галі О.В.Ю., 54 Аделейд Стр. (коло Вінніпеґ театру) орґанізаційний мітінґ. По українськи буде говорити т. Л. Міхалінський. Товариші шевці, всі до орґанізації!

Початок о год. 3. пополудни.

Ніневанс, секретар.

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла з друку цікава для кождого робітника брошура п. н.

ЩО ТАКЕ ВСЕСВІТНИЙ СОЮЗ РОБІТНИКІВ.

Книжка має 80 сторін друку і коштує 20 центів. Замовлення слати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим повідомляємо товаришів в Канаді і Злуч. Державах, що ми, згідно з заявою Відділу У.С. Р.П.К. в Торонто, поміщеної в "У. Р. Вістях" ч. 21., заперестаємо всяку поміч в збиранню жертв М. Качевському, котрий перебуває під цей час в Ошаві.

Філія Укр. Роб. Дому, в Ошаві, Онт.

ПОШУКУЮ Николу Атаманюка з села Ворвулинець, повіт Заліщики. Перебував в Валесбурґ, Онт. Хто з товаришів знав би де він перебуває під сю пору хай напише до мене на адресу:

J. Nawiziwsky,
Ukr. Labor Temple,
Winnipeg, Man.

НА ПРОДАЖ ковальське заведення (блексміт шоп) з свіми знарядами і машинами а також дім на три кімнати в місточку Фішер Бренч, Ман. Шапа добре поплачується, бо всі машини уживається порушаючою ґазоліновою силою. Треба мені трохи готівки, щоб перебратися в другу місцевість, тому продам все за дуже низьку ціну, за малу готівку а решта на легкі услівя.

Інтересовані зволять зголошуватися на понизшу адресу:

W. J. Borodula
Box 40
(36) Fisher Branch, Man.

ПОШУКУЮ Івана Гафтуняка, з села Чортівця, повіт Городенка. Хто би про него знав або він сам прошу зголоситись на понизшу адресу:

Dmytro Sydoruk
3916½ E. 3rd str.,
(31) Los Angeles, Calif.

ПОШУКУЮ Томка Сопка, з села Вільховчик, повіт Гусятин, Галичина, який перебував в Вінніпеґу, Ман. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на адресу:

Stach Sopko
Glacier, B. C.

ПОШУКУЮ Дениса Гриця і Теклю з Сан Франціско. Подайте звістку по адресі:

Україна, Катеринослав,
Садова вул. №1.,
Державне Видавництво України,
Олесь Досвітний. (31)

ПОТРЕБУЮ старшої дівчини до хатної праці — догляд двоє дітей і прання шмаття. Платня після угоди. Зголошуватись до:

Mrs. Ruchitsky,
Suite 8, Northern Block,
McGregor St., City.

ХТО ЗНАВ БИ дещо близше про Василя Савчука, який зістав забитий на треці коло Мекрей або Оґілвай, Ман. хай напише до "У.Р.В." Ходить о те, чи він має в Канаді свояків, які заопікувалибися його маєтком.

ПОШУКУЮ т. Дмитра Гудиму, що жив в Канаді а від 1915 р. в Дітройт. Хтоби щось знав про него або він сам нехай буде так добрий і повідомить на мою адресу. Маю порученння до него від Манолія Гудими з Праги.

E. Michayluk,
P. O. Box 115,
(31) Brule Mines, Alta.

ПОШУКУЮ т-ку Анну Никуляк, що жила в Гемилтоні, Онт. Прошу дуже її саму, або взагалі коли хто знає де вона жиє, або що з нею сталося, повідомити мене. Маю важні відомости від її сестер.

E. Michayluk,
P. O. Box 115,
(31) Brule Mines, Alta

МАЮ НА ПРОДАЖ хатні меблі по дешевій ціні. Зголошуватись прошу тільки після четвертої години пополудни на адресу:

890 Pritchard Ave.,
(upstairs No 1.)

ДОБРА НАГОДА — Продам дешево льот і ломбер. Льот 37½ ф. ширини, навкола обфенсований; 2.400 ф. дощок, 1.000 ф. сайдінґу, 1.300 ф. флорінґу, 7.000 №1 гонтів, 450 цегол. Продам дешево за готівку або на сплату. Інтересовані зволять зголоситись під ч.:

1222 Pritchard ave.,
Winnipeg. (30)

ПОШУКУЮ своїх двох братів Івана і Михайла-Рудольфа Кобилянських, родом з міста Городенки, Галичина. В Америці вони перебувають около 20 літ. В послідне вістку я мав від них в 1909 р. з міста Шікаго, де вони через довший час переживали.

Хто знав би де вони тепер перебувають, або вони самі, хай зголосяться листовно на понизшу адресу:

Joseph Kobylanski
89 Euclid Ave.,
(29) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Ілію Москалюка з села Бобівці, повіт Сторожинець, Буковина. Має перебувати в Гамилтоні, Онт. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на адресу:

Elia Perjul
261 — 6 Ave.,
(29) Laehine Locks, Que.

ПОРТРЕТ НАШИХ ГЕРОЇВ-БОРЦІВ!

Хата кождого свідомого українського робітника і фармера повинна бути прикрашена портретом незабутніх наших героїв-борців

С. МЕЛЬНИЧУКА і П. ШЕРЕМЕТИ,

котрі віддали своє життя за справу освободження працюючих мас Східної Галичини з під панования польської шляхти. А що вони разом боролися проти спільного ворога, разом були суджені і розстріляні польською шляхтою, тож разом вони немов рідні брати і на портреті.

Портрет величини 15 через 21 цалів. ЦІНА ЙОГО 50 ЦЕНТІВ. Спішіть з замовленями на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — — Winnipeg, Man.